

Quan Lleida va existir gràcies a la COVID

Dr. Oriol Yuguero.

Vocal Comitè Científic SoCMUE. Servei d'Urgències. Hospital Universitari Arnau de Vilanova. Lleida.

Data recepció: 20.06.2020 Data acceptació: 30.06.2020

mail: oriol.yuguero@gmail.com

Forma citació: Yuguero O. Quan Lleida va existir gràcies a la COVID. ReMUE.c@t 2020;7(1):9-9

Tot just faltaven uns dies per acabar el mes de Juny, quan la guàrdia va ser semblant a les viscudes aquelles primeres setmanes de Març. Ja no existien fases ni confinaments, i semblava que la COVID19 era una malaltia superada. Però no, aquella nit va ser esgotadora i l'endemà vam fer saltar totes les alarmes. La major part de la direcció de l'Hospital ens mirava incrèduls. No podia ser. Aquest cop amb l'experiència del mes de Març el Servei d'Urgències ens vam organitzar per fer front a una segona onada.

Durant els mesos d'estiu havíem decidit que fariem menys vacances cadascú per garantir que tothom en pugui fer. Això ens va permetre mantenir les dotacions de personal i assumir el volum de pacients que va venir.

En 2 setmanes la transmissió comunitària va augmentar espectacularment, i els pacients que venien també. Per sort, la majoria de pacients que ateníem eren joves, sense factors de risc i venien en els primers dies de símptomes, pel que la majoria podien marxar al seu domicili, i la pressió sobre els ingressos no era molt alta. Però hi havia a més dos factors. El primer, que tota la patologia no COVID continuava venint a l'hospital i l'activitat assistencial de l'hospital no s'acabava d'aturar. El segon, que hi havia pacients per la seva situació social no podien realitzar el confinament a casa seva o perquè no en tenien o perquè convivia moltes persones. Això va obligar a crear una xarxa de recursos socials per evitar que encara augmentessin més els casos comunitaris.

Però no n'hi havia prou, i finalment va arribar la decisió més temuda. Ens van tornar a confinar, primer perimetralment i després de forma més estricta. L'impacte econòmic per Lleida encara no ha estat descrit, però l'emocional va ser molt fort. Molts de nosaltres vam fer les vacances confinats a casa després d'estar sense parar des del mes de Març, i més veient que molts ciutadans seguien amb les seves vacances a platja, muntanya...,

Però el confinament va ser efectiu i la transmissió comunitària va començar a baixar. Els ingressos es mantenien, però també el volum d'altres era molt elevat, ja que en aquesta ocasió els pacients d'UCI no van ser tants i la mortalitat era molt menor.

Ara quan la resta de Catalunya sembla que té rebrotos el

nostre territori respira, temporalment. Hem hagut de consolidar circuits, proves diagnòstiques ràpides en ple brot i amb un hospital en obres que es preparava per a una segona onada a la tardor. I el Servei d'Urgències va aguantar la tensió. Els companys d'Atenció primària han fet una gran tasca de seguiment, i sobretot el Servei d'Urgències d'Atenció Primària que va arribar a visitar més de 500 pacients en un dia. Hem estat a la vista de tots, i crec que altre cop, l'actitud i tasca dels professionals d'Urgències ha estat exemplar. Per sort, quan escric aquestes ratlles tots els professionals han pogut gaudir d'almenys 15 dies de vacances, hem desconnectat i podem continuar preparant-nos pel que pugui venir. Nosaltres hem estat a l'altura, altre cop, ara faltaria veure si la resta també ho estan.